

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Constantin Gurschi,
judecători – Constantin Alerguș și Andrei Harghel,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Evstratii Veaceslav în numele inculpatului Dolghii Vitalii împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2013 și sentinței Judecătoriei Edineț din 16 noiembrie 2012 în cauza penală în privința lui

Dolghii Vitalii Victor, născut la 18.01.1981,
originar și domiciliat în or. Edineț, sat. Alexeevca

Termenul de examinare a cauzei:

1. 04.04.2012 – 16.11.2012 (prima instanță)
2. 24.12.2012 – 30.01.2013 (instanța de apel)
3. 16.04.2013 – 15.05.2013 (instanța de recurs)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 16 noiembrie 2012, Dolghii V. a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) CP, fiindu-i stabilită pedeapsa în formă de amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 18.02.2012 ora 19:50 Dolghii V. a fost reținut pentru comiterea contravenției prevăzute de art.78 Cod Contravențional și aflîndu-se în incinta CPR Edineț, a fost supus percheziției corporale și din buzunarul drept al scurtei în care era îmbrăcat, a fost depistat și ridicat un colet improvizat din hîrtie de caiet, în care se afla masă vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită, cu miros specific asemănător cu marihuana, care a fost amplasat într-un pachet din polietilenă străvezie, sigilat și ștampilat.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.151 din 23.02.2012, masă vegetală reprezintă substanță narcotică - marihuană cu greutatea de 2,53 gr., cantitate ce reprezintă proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Evstratii V. în numele inculpatului, care a solicitat casarea totală a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri

potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Dolghii V. să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a componentei de infracțiune.

În motivarea apelului a invocat că, instanța a tratat probele în favoarea acuzării, eliminând sau ignorând total probele care pot fi puse la baza sentinței de achitare. Nu s-au luat în considerație declarațiile martorilor Budăi V., Gaitur C., Cebotari Ig., care sunt în contradicție cu probele prezentate de el în ședința de judecată, precum și ilegalitatea efectuării percheziției corporale a unei persoane care se afla în stare de ebrietate avansată.

De asemenea, nu este de acord cu afirmația instanței, precum că Dolghii nu a prezentat probe care să-i dovedească nevinovăția sa și de aceea urmează să fie recunoscut vinovat, ceea ce contravine codului de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2013 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Evstratii V. în numele inculpatului Dolghii V. și menținută sentința judecătoreiei Edineț din 16.11.2012 în privința acestuia, fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului V. Dolghii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) CP este dovedită pe deplin prin declarațiile martorilor Budăi V., Gaitur C., Cebotari Ig., Socolov I., date în ședința de judecată și verificate în ședința instanței de apel, precum și prin materialele dosarului:

- procesul-verbal de percheziție corporală din 18.02.2012 a cet. V. Dolghii, în cadrul căreia a fost depistat și ridicat din buzunarul drept al scurtei în care era îmbrăcat, un colet improvizat din hîrtie de caiet, în care se afla masă vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită, cu miros specific asemănător cu marihuana (f.d.13);
- încheierea Judecătoreiei Edineț din 20.02.2012, prin care s-a autorizat acțiunile îmfăptuite în regim de urgență la 18.02.2012, ca fiind legal executate (f.d.24);
- raportul de constatare tehnico-științifică nr.151 din 23.02.2012, conform căruia, masă vegetală reprezintă substanță narcotică - marihuană cu greutatea de 2,53 gr. (f.d.26-27);
- ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 19.03.2012, în baza plîngerii cet. Dolghii V. pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către colaboratorul CPR Edineț, V. Budăi, care i-a aplicat forța fizică, izbindu-l și răsucindu-i mâinele la spate i-a pus în buzunar substanțe narcotice (f.d.91).

Instanța de apel a constatat că, la aplicarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de prevederile art.61 alin.(2), art.75 CP, de gravitatea infracțiunii săvârșite, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă faptelor comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul Evstratii V. în numele inculpatului Dolghii V., solicitînd casarea acesteia și a sentinței Judecătoreiei Edineț din 16 noiembrie 2012, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei

noi hotărâri, prin care să fie achitat Dolghii V. din lipsa în acțiunile lui a componentei de infracțiune.

În motivarea recursului a invocat aceleași temeiuri ca și în cererea de apel, și suplimentar și-a expus dezacordul său cu acțiunile organului de urmărire penală în cauza dată, precum și faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) CPP, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7.1. Recurentul a invocat în recurs temeiul prevăzut de pct.6 alin.(1) art.427 CPP „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*”, însă din conținutul recursului reiese că, autorul critică aprecierea probelor administrate de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal reține, că motivele indicate în recurs (modul de apreciere a probelor), au fost obiectul judecării în instanța de apel, care a stabilit că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin de declarațiile martorilor Budăi V., Gaitur C, Cebotari Ig., Socolov I., date în ședința de judecată cu respectarea normelor procesual-penale prevăzute de art.105, 109, 111, 369-370 CPP, fiind audiați sub jurământ și avertizați pentru răspunderea penală conform prevederilor art.312-313 CP (f.d.69-70; 73-78), inclusiv și de materialele probatoare, cum ar fi, procesul-verbal de percheziție corporală din 18.02.2012 întocmit în corespondere cu prevederile art.art.429-432 Cod contravențional, în care a fost consemnat faptul depistării și ridicării din buzunarul drept al scurtei în care era îmbrăcat, un pachetel din hârtie improvizat de caiet, în care se afla o masă vegetală de culoare verde, mărunțită, cu miros specific asemănător cu marijuana (f.d.13), și ulterior, la data de 20.02.2012 instanța de judecată a confirmat legalitatea acestei acțiuni, printr-o încheiere motivată (f.d.24).

7.2. Recurentul a invocat în recurs și temeiul prevăzut de pct.8) alin.(1) art.427 CPP „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”.

Colegiul menționează că temeiul invocat de recurent - „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*” include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârilor pronunțate în cauza lui Dolghii V..

Atît instanța de fond, cît și instanța de apel au conchis că fapta a fost săvîrșită de inculpatul Dolghii V. și acțiunile lui au fost încadrate corect în baza art. 217 alin.(2) CP – transportarea, procurarea, păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari.

Versiunea înaintată de către inculpat precum că, colaboratul de poliție al CPR Edineț, V. Budăi, depășindu-și atribuțiile sale de serviciu fără careva motive a aplicat față de el forța fizică, izbindu-l la pămînt și răsucindu-i mînele la spate i-a pus în buzunar substanțe narcotice, a fost verificată și apreciată ca metodă de apărare a inculpatului, întrucît potrivit încheierii Judecătoriei Edineț din 20 februarie 2012 percheziția corporală efectuată la 18.02.2012 de organul de constatare a contravențiilor în privința lui Dolghii V., a fost declarată legală (f.d.24), și prin ordonanța procurorului în procuratura raionului Edineț, C. Ghervas, din 19 martie 2012 de neîncepere a urmăririi penale în privința colaboratorului de poliție CPR Edineț, V. Budăi, pe motivul lipsei faptului infracțiunii (f.d.91).

Or, potrivit art. 64 alin.(2) pct.19) și art.66 alin.(2) pct.27) CPP, V. Dolghii atît în calitate de bănuț, cît și de învinuit, a fost în drept să atace, în modul stabilit de lege, acțiunile și hotărîrile organului de urmărire penală, însă nu s-a folosit de acest drept, precum și avocatul său, conform prevederilor art.68 CPP.

În conformitate cu prevederile art.24 CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii, și pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură, întrucît părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Colegiul reține faptul că, V. Dolghii a fost asistat de apărător în cadrul urmăririi penale, precum și în instanțele de judecată, și partea apărării dispunea de un șir de pîrghii care puteau fi utilizate pentru apărarea persoanei în procesul de probare a vinovăției de către partea acuzării.

Din conținutul hotărîrilor atacate rezultă că, instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului Dolghii V. în baza art. 217 alin.(2) CP, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție printr-un cumul de probe pertinente, concludente și utile, care obiectiv au fost apreciate de instanțele de judecată ierarhic inferioare, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 CP.

Colegiul constată că motivele invocate în recurs privind nevinovăția lui Dolghii V. au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, precum și în instanța de apel, care s-a efectuat sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Instanța de recurs reține că temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6) și pct.8) CPP, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat

